

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1911-1913 :
L 84:1 - 113**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2277.

Käraste,

Det var ett nymerligen intressant brev, både
det du skrev om Ellen och om andra ting.

Jag har undrat många gånger om Ellen fick en
sådan chock efter Ottas död, därför att det ju
sannsynligen med hennes "svåra" är så om
hon skulle bli bra, då detta var över. Det tycks
ju som om hon skulle vara på hätringsvägen,
men smärts kan hon ju aldrig bli. Tror du, att du
och jag skall bli förälskad med henne? Det var möjl-
ligen, fast det kan vara orätt att tycka, bra sådant,
medan du var avän med henne, men naturligt-
ligtvis skall jag alltid råda dig till att göra allt
för att få fred och lugn i familjen.

Ja, vad du skall säga Bannier. Jag tycker mycket om
att jag arbetar av alla knapten och att jag hoppas bli för-
dig. I slutet av denna månad skall hon på bestämt
bestämd. Denna novell är ju inte så stor till formatet,
men om den blir vad jag vill ha den till, blir den
ingen "liten" bok, utan då kan jag nog gå ut och utom
föreläs. Jag förstår så väl vad du menar med föreläs och
med den franska nödvändigheten att vara Malinpristagare,
men det är kanske inte värt att tänka för mycket på
detta, då skulle jag ju alldeles förklaras. Jag minskar
men dig inte för rivalitets hänsyn, och det är min
fasta övertygelse därom att bra böcker inte ska
någonsin. Du behöver inte vara orolig för att du
inte tillräckligt har uppfyllt din varnarsroll, därför
att du är nöd för att skriva mig. - Jag menar, att du
inte skall vara orolig och kunna anses gult med
mitt förhållningssätt. Det kan hända, att det är någon
inspiration, som nu har kommit tillbaks och då
är ju allt bra. Jag lever i en så märkbarlig
värld. Det börjar om på allvar då jag sitter ensam

Det tygghög för närvarande, skulle det utspelas i en grannliggande, med mycket Rätt för dem

tråka dig också, men jag vet att du vill. Men du säger
om du skulle gå ut på ett litet stund - Men du vill nog gärna
och allt är tygt, men skulle bara ett litet stund
förhänge behöva dras vidare för att jag skulle kunna
erfara övermåttaliga ting, men förhänge dras inte
vidare.

Det har emellertid hänt mig, något rätt märkligt -
då och tillfredsställelse ^{som bevis} för min andliga sundhet,
Jag sade dig en gång i samman med elias, att jag
hade kommit till att tro på ett annat liv, på ett
helt annat sätt än förr. Det var något jag hade
spekulerat ut på egen hand, som hade gett mig denna
insikt. Jag hade inte hört det och inte lärt det av
någon människa, fast jag inte visste om det var nå-
got nytt. Så fick jag ett brev från Hajar här i kort
fäst av citatet, som hennes brev ju är, och där citerade
en man, som heter "Prede" med några uttalanden som
varo tagna ur min egen religion. Jag blev då
överraskad, att jag had henne skratta mig den bok
som hon ^{hade} talade tagit citatet ur. Den heter "Livstro"
av en norrman, Prede. Det var en härlig sak att
märka, att en människa kommit till samma över-
tygelse om Guds tillvaro, ord för ord det jag själv
trodde. Om det nu skrivas igenom litet av en
större tro på det andliga än förr i min bok, så kan
den den kan göra litet nytta. Du skriver ju om
denna människornas blick på tro på högre livs-
världen, som rimerar den. När du själv och jag
med förr talade om "Vår Guds", så var det ändå bara
en ^{tydlig} ord. Du säger det för mig något bakom ordet
på ett helt annat sätt än förr.

Ja, detta var ingenting att skriva om till dig,
som just är utkommen i världens och sitter i boken
för din förs. Jag skulle tänka på dig på fredag.
Jag tror inte att dagen betyder något, utom det går
bra och blir ett utmärkt resultat.

Jag vill tillägga, att jag inte ännu bli någon predi-
kant som Anna Larsson utan detta är bara en utlägg,
Greta Warburgs. Birger skrev först och frågade om